

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-11-02
Besvaras senast
2020-11-11 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:327 Maktmissbruk inom sjukvården

I Sverige är vi lyckligt lottade då vi enligt lag har rätt till grundläggande vård oavsett vilka vi är eller vilken bakgrund vi har. Enligt patientlagen ska vård så långt det är möjligt dessutom utformas och genomföras i samråd med patienten, och vi kan i samma lag läsa att vården ska främja berörda patienters integritet, självbestämmande och delaktighet.

I läkarnas etiska regler (punkt 5) anges att en läkare ska behandla patienten med empati, omsorg och respekt. Ändå ser vi återkommande fall där läkare eller annan personal inom sjukvården utnyttjar sin roll på ett sätt som inte är överensstämmande med intentionen av rådande lagstiftning. I värsta fall innebär detta inte bara att drabbade patienter kränks utan även att de tvingas till ett lidande när de nekats alternativt får felaktig behandling.

Undertecknad har tagit del av väldokumenterade uppgifter, som är oerhört skrämmande, om en patient som drabbats av ett hotfullt bemötande och ofredande från en verksamhetschef på ett stort svenskt sjukhus. Chefen i fråga har lagt sig i medicinska bedömningar trots att han saknar medicinsk utbildning, och han har sett till att patienten i flera år har nekats vård. Till följd av den monopolsituation som råder för det aktuella sjukhuset med avseende på den typ av specialistvård som patienten i fråga behöver finns det inga andra alternativ. Trots att en polisanmälan är upprättad och trots att patienten har värdjat om att få vård och att få slippa träffa den chef som ofredat honom finns det inte heller någon hjälp att få under rådande situation.

Det skulle vara illa nog om det här var ett enskilt exempel men sorligt nog är det inte så, vilket flertalet vittnesmål tyder på. Vidare har samma person sedan tidigare kritiserats, men då i egenskap av sin roll som chef, för att i samband med en flytt ha tystat den personal han ansvarade för. En expert på yttrandefrihet uttalade sig i Sveriges Radio om fallet och menade att chefen brutit mot såväl yttrande- som meddelarfriheten för offentliganställda. Chefen har dock, trots detta, kunnat fortsätta utan konsekvenser, vilket enligt uppgift medfört lidande för patienter och att flertalet vårdanställda har avslutat sina anställningar.

Ovan nämnda exempel är naturligtvis inte det enda exemplet på hur personer med ett tungt ansvar inom sjukvården kan missbruka sin roll mot såväl patienter som anställda. I lägen där oegentligheter sker på en vårdinrättning

som innehar monopol blir det naturligtvis extra svårt för de som drabbas. Det kan helt enkelt medföra såväl fysisk som psykisk skada.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Vad avser ministern att göra för att motverka att anställda inom vården missbrukar sin roll på det sätt som exemplet ovan visar, och kan vi förvänta oss att ministern vidtar åtgärder för att säkerställa att personal som saknar relevant medicinsk utbildning inte fattar medicinska beslut?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander